

GECELERİN

AYDINLIĞI

(Şiir)

Ali Haydar GÜRBÜZ

323
GUR GEC

Y
03

Institut kurde de Paris

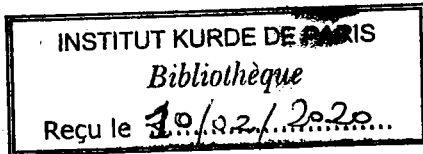
GECELERİN

AYDINLIĞI

(Şiir)

Ali Haydar GÜRBÜZ

Institut kurde de Paris

İçindekiler :

Sayfa :

O hasret	05
Sensizlik	07
Zaman	09
Bu yürek	10
Bin sevda- Bin yürek	12
Delal	15
O gözler	19
Mevsimlere hasretim	21
Ne haldeyim	22
Yarı kurak hücrem	23
Sabırım kalmadı	25
O gün geldiginde	27
Gel canım çikalım dağlara	29
Bir sıcak uyanış	31
Düşer gibiyim	33
Dostum	35
Seni çağırdım	37
Ağladınız mı hiç?	39
Karanlık bir geceydi	41
Gecelerin aydınlığı	43
Belalı başım	47
De gardaş	51
Güvercinim uçuyor mu?	53
Nazlı Bacım'a	55
Sizce nedir Şiir?	59
Nasıl anlatayım ki	67
Karanlık çöker gibi	69
Şekiller ve Çizgiler	71
İlk ayrılığım	73
Bir sende vardın	75
Bir garip sevda	77
Gör yavrum	79
Son bir İz	81
Zaman bir hayli geç	83

O Hasret
Bu yürekte
Diner mi?
Nefes gibi solumadıkça
Kollarıma alıp
Ellerimle okşamadıkça
Diner mi?
Sorarım sizlere dostlar
Bu hasret
Bu uzaklıkta
Ve öylesine isyan dolu
Bu yürekte
Diner mi hiç....

27.11.1996

Institut kurde de Paris

Sensizlik

Sensizlik
Bir mr yaşamışım
Sensiz olmuş neye yarar
Bir yol almışım
Deniz st
Bir yol almışım
Bulut st
Bir yol almışım
Asfalt st
Bir yol almışım
Raylar st
Sensiz yollar almışım neye yarar

Dağ üstü soğuk sulardan geçmişim
Koyun kuzu otarmış
Geyikler tuzlamışım
Hızır gölünden elmalar toplamış
Kurbanlar kesmişim
Sensiz bir yaşamdan
Sonsuz hayeller kurmuşum
Evler yapmış yıkmışım
Nehirler tutmuş taşırmışım
Bazen ölmüş
Bazen dirilmişim
Kadehler boşaltmış
Saçlar dökmüşüm
Bütün bunlar sensiz olmuş
Neye yarar
Sensizlik
Ahh.....
Sensizlik
Çok zor
Bu bendeki sensizlik

02.11.2000

Şaştım

Zaman beni kefesinde tarttı
Oğlum diyor
Dertlerin ağırlığını aştı
Boyutun kalmadı
Yazık çok yazık
Ben zamana şaştım
Zaman tanrıya şaştı
Kefeler hepimize şaştı

Bu yürek

Bu yürek

İnanki

Bu yürek

Çok zledi seni

Bu gözler

Çok aradı seni

Bazen sokaktayım
Bazen kıyı kenarında
Bir balıkçı teknesindeyim
Bazen deniz ortasında
Issız bir adadayım
Bazen tozdumana bürünmüş
Yaygın bir hastalık olmuşum
Senin için

Terketmiştin beni
Nasıl sindireyimki
Zalim'din gaddardın
Arkana bakmadan gittin
Nasıl da kuruttun yüregimi
Gözlerimi boş bir tabloya
Nasıl da çevirdin
İnanamıyorum

Sen yanımda yoksun ya
Unuttum herşeyi
Ümitsiz yarınların eşiğindeyim
Kimsesiz gibiyim
Anlıyor musun?
Kimsesiz ve yalnız

Ben neydim ki

Sana türküler söylemek isterim
Uzun bir yayla havası
Ağlamak istersen
Ağıtlar yakayım
Birlikte göz yaşlarına boğulalım
Halayı birlikte çekelim
Oynamak istersen
Çalgılar bizim olmasada

Sana bin yürek olmak isterim
Biri öldüğünde 999'u kalsın diye
Sana bin sevda olmak isterim
Biri öldüğünde
Sevdaların bitmesin diye
Ellerin tutmayacak bilirim
Sana bin sevda olsamda
Ellerimi
Her gün biraz daha uzağa
Gider gibisin anlıyorum seni
Yollarıma kilometre olacaksın
Sonsuz bir yol

Bir  m r y r sem
Şimdi  u an
Girsem yoluna
Bitmez tükenmez
Bir kilometresin sen
 ylesine uzun
Ve
 ylesine uzak ki

Hangi da a baksam
A ılmaz derim
Çünkü
O dağın ardında
Senin ihanetin var
Y regimi gönderdim
Temiz kalsın diye
Sevdamı bıraktım
Dokunmasınlar diye
Umutlarımı
En güzel yıllarımı
Bıraktım sana
Ve SEN
Bu dağlarda hepsini  aldın
 aldığın için su lusun
Suçun çok ağır
Kime ne diyeyimki
Su lusun

Kaç yigit verdim sana
Gizleyesin diye
Umutlarına
Yarınlarına ışıık olasın diye
Kaç ana yolladım sana
Ağlatmayasın diye
Kaç alan doldurdum
Kaç zindan direndim
Karanlıkta kalmayasın diye
Yalvardım, yakardım
Nice yıllar umutlarımı
Sende taşıdım
Doruğuna taşıdım
Sense dibine kadar
Batırdın beni
Düşmanıma verdin
Sattın beni
Öylesine ucuz
Ve öylesine rahattın ki
Sanki yıllarca
Bu anı bekler gibiydin
Ben neydimki senin için
Bin yürek
Bin sevda
Batası bir aşk
Sonsuz bir özlem
Soğuk ayaz
Ve DON
Birde BEN
Geriye kalan
Ben neydim ki senin için?

Ben ve Sen

Sana

"seni seviyorum,, dedigimde

Sana

"Delal,, deyip yüregimi açtığımda

Sana

Seni dağlara sığdıramadığımı

Seni dünyaya sığdıramadığımı

Söyledigimde

Beni kalbinin nefret köşesine

Yazdığını söylemiş miydin?

Sana bahar günlerimi anlatırken

Sana çalınmaz sazımla

Sevdami türkülerken

Sana sevdalı yıllarımı verirken

Gönlümün en icra köşesinde

Hiç bir boşluk bırakmadan

Sevdanı sevdama işlerken

Kör döğüşler eşiginde

Sana yüregimde

Kırmızı bir gül bırakırken

Onu her gün

Biraz daha

Biraz daha

Solduracağını söylemiş miydin?

Şimdi deniz dalgalarını özlüyorum
Sonsuz mavilikleri
Ve o mavilikler içerisinde
Bana koşan
Kollarını açmış
Yüreginde o ilklerin masum yüzüyle
Bana koşan
Canından bezmiş.
Ve solmakta olan
Gonca gülüne
Yani yüreğime
Susuzluğumu giderecek
Denizlerin mavilikleriyle koşan
Delal'ımı istiyorum
Şimdi benden uzak o yılları

Cigaramdan süzen
Ve dudaklarımda zehir bırakan
Ve sonra bedenimi saran
Dumanından arıyorum
Bazen sana
Bazen kendime
Sitemkar oluyorum
Bazende hiç olmayana
Sitem ediyorum
Beni derinden alan
Ve ölüm sen bu musun dedirten,
Bir ayrılık melodisine sitemkarım

Şimdi sen yoksun yanıbaşımda
Ne haldeyim bilmezsin
Sen yıkıldığını sanıyorsun
Oysa gözlerim
Ve gözkapaklarım
Nasıl da ağırlaşmış
Yorgunluk omuzlarımda
Binlerce ton gibi
Yüregim ağzımda çıkacak gibi
Beynim birazdan
Çıldırarak
Anlıyor musun?
Ağ ağ
Keşke anlayabilseydin....

Institut kurde de Paris

O Gözler

Bir gün gözlerin beni ararsa
Perdeni arala
Bak dışarı korkma!
Karşında yıkık bir duvar bulacaksın
Altında kaybolmuş gözlerimi
Hala taze bakışları
Oracıkta kalmış umutları bulacaksın
Yaşları taze
Akar durur o duvarlarda
Seninkiler aksaki nolacak!
O duvarı yıktıran degilmisin?
Saçlarımı papatya yapıp
Boynunu süsleyen degilmisin?
Sonra döktürüp döktürüp
Öfkende savuran degil misin?

Çok zaman geçti
Şimdi beni ararsın neye yarar
O gözler
Duvar üstünde

Yıllar öncesinde vardı
Dökülen sular gerisin geriye
Toplanır mı hiç?
De canım toplar mısın?

Sana olan bakışım neydi ya!
Testi kırılmasın diyeydi
Sular dökülmesin diyeydi
Şimdi çok geç
Her şey döküldü zamana karıştı
Tıpkı duvar altındaki
Gözler gibi

Kapa perdeni
Gir odana
Ağlayı ver oracıkta
Gözlerin pınar olsa neye yarar ki
Anlamak bir şeyi
Ağlamaktır bazende
Bari bunu anlasaydın
Acım öylesine büyük
Öylesine derin olmazdı

23.10.2000

Yıllarca aradım seni

Yıllarca aradım seni
Buldum işte
Bak buradayım
Dayandım kapına
Mevsimler doluyum
Bir tarafım kar-buz
soğuk –ayaz
Bir tarafım tomurcuk- çiçek
arpa –buğday
Bir tarafım sararmış yaprak
Ve öte yanımda temmuz sicağı
Aç kapını
Ağır yüklüyüm
Omuzlarım tutmuyor
Yaşlandım yoruldum
Ağarmış saçlarda kaldım
Gizemli sevdalarınla
Aç kapını
Mevsimlere hasretim
Diyen değil misin?
Açta gör beni
Sar beni
Bitmeyecek gibi

Ne haldeyim

Yıkılan bir ben miyim
Benimmi saçlarım ağardı
Ne haldeyim
Kendime gelemiyorum
Yalnız ben mi...
Ben doğduğumda babam
Babam doğduğunda babasıda
Kendisine gelememişti
Nasıl gelsinlerdi
Yabancı dil bilmezlerdi ki!!!!
16.06.2000

Yarı kurak bir yer

Yarı kurak bir bataklığa benziyor
Atıldığım bu yer
Dört duvar
Tuveleti
Ve
Son derece modern bir banyosu!!!
Ne ararsan içinde
Bulabileceğin bir döşek
Komşularımda var
Akşamları pür neşe
Kulaklarımı korumam gerekir
Ne zaman ziyaret edecekleri bilinmez
Yinede uyumak
Herşeye rahmen uyumak
Çok güzel
Çıkmışsan o ziyaretlerde
Dikili yumruğunla
Başın dik
Uyumak çok güzel
Çürüyen beden değil mi
Bırak onu çürüsün
Sevdan yeşerdikçe

Haziran 1984

Institut kurde de Paris

Sabrım kalmadı

Karanlık ufkumda güneş doğmadı
Sardı beni dertler benliğimi bırakmadı
Ömr-ü baharım harab oldu yüregime
Sinmedi

Gel bul beni yaren
Duracak sabrım kalmadı

Nerede kaldı o güzelim baharlar
Görüyorumki açmamakta yapraklar
Dalında sallanır gibiyim koparacaklar
Gel al beni ey yaren
Yaşanacak sabrım kalmadı

Toz dumandı doğduğum toprağım
Bilmem burasımıydı son durağım
Susuzum, sensizim kurudu damağım
Gel bul beni ey yaren
Sabaha sabrım kalmadı

Birileri gelir herşeyi bozar
Vurdukça kalbime yarem azar
Duyduğum hep ama hep aynı azar
Gel bul beni ey yaren
Dayanacak sabrım kalmadı

Yağmur suyudur bu durulmaz
Alınan ömür yoludur dönülmez
Çekilen gurbetin kahrıdır dayanılmaz
Gel bul beni ey yaren
Yazacak sabrım kalmadı

1996

Institut kurde de Paris

O gün geldiğinde

O gün geldiğinde
Yanında
Beni de bulacaksın
Baş ucundayım
O çok sevdiğin
Yaban güllerini
Bulacaksın avuçlarımda
Bütün mevsimler kuraktır
Diye yakındığında
Gözlerimde
Yağmur yağdıracağım
Çöl ortasında
Soğuk bir pınar olacağım
Senin için

O gün geldiğinde
Çok uzaklara gitme
Çık yüzeye n'olur
Görebileceğin kadar beni
Ellerin degmesin bana
Bakışların uzak olsun
Gülümseme
Gidişin hüznü olsun
Mazine dönüpte bakma
Çünkü
O gün geldiğinde
Ben sana geleceğim

Institut kurde de Paris

Çıkalım dağlara

Gel canım çıkalım dağlara
Orada yavrumuz, evimiz, bahçemiz var
Suyumuz, çayımız, ekmegimiz var
Bak...
Dağların eteğinde güller var
Bir demet toplayı ver
Sıkıştırıver avuçlarıma kokayım,
Kokayım

Bir güzel kokayım
Bak...
Karlarda eriyor
Suları bir hoştur bilirim
Bir avuç getiriver
Boşaltıver yüregime içeyim
Soğuk olsun
Ama
Buzdan soğuk olsun

Sıkça düşündüm
Vuruldu
Çokça kuruldu
Yıkıldı
Dinmedi yüregimdeki sevda
Dirildim
Bilinmez yerlere savruldu
Döndüm
Öldürüldüm, gömüldüm
Hep bilinmeyen bir günde
Bilinmeyen bir yerde
Bilinmeyen bir zamanda
Kavganın tam ortasında
Yine doğdum
Gel canım çıkalım dağlara
Orada yavrumuz var
Kızılca şafağımız var
Doğacak güneşimiz
Olanca sevdamız var
Hadi ver elini

15.10.1997

Bir sıcak uyanış

Bir sıcak uyanıştır bu
Soğuk bir düşün altında
Toprağın derinliklerine gizlenmiş
Zincirlerini yere gömmüş
Bir ağacın damarları gibi
Bir değil binlerce fidelenmiş
Kol germiş, büyümüş
Oğullar kızlar doğurmuş
Bir sıcak uyanıştır bu
Yurdumun en kuytu
Ve yaşlı ocaklarında tüten
İsyanlarımızın dokunuşudur
Yüregimizi ısıldatan
Ve öylesine eğitici
Ve öylesine bağlatıcı ki

Taşımaksa değerleri
Taşırız elbet canımız pahasına
Başkaldırmışız, direnmişiz
Yaşatmışız, yaşanılması gerektiğinde
Bilincimizi tokmaklayan
Ve hücredeki tutsağı
Ana kucağına taşıyan
Bir sıcak uyanıştır bu
Dönüşü olmayan
Tıpkı seni bana yakın kılan
Sabahın ilk ışıkları gibi

18.11.1991

Institut kurde de Paris

Herşey düzelir

"Zamanla herşey düzelir"
Zahmetsiz ve çabuk cevap
Hep böyle derdik
Bizden öncekilerde derdi
Kendime bakıyorum
Yaşıtlarıma ve diğerlerine
Şurada ne kaldıki?
Yaşım kırka dayandı
Ve ben hala
Boş bir ceviz gibiyim
Koca kırk yıl geçti
Kabuğum yeşil ve korkak
Dalında ürkek bir meyva gibi
Köksüz ve dipsiz dallardayım
Yani düşer gibiyim
Oysa dalın altında kimler yokki...

12.06.2000

Institut kurde de Paris

Dostum

Dostum
Yüregin boş olduğunda
Kalemi
Almayacaksın eline
Çünkü
Boşluklara hep saçmalıklar
Yazılmıştır
Yalanlar kazılmıştır
İftira dünyasıdır bu
Hesabı olur mu?

Boşluklar dedimde
Kırvem geldi aklıma
Bana Kurtalan'da
Boşluklara
Yüzlerce karakol yapılmış
Gençler işe alınmış dedi!
Gözleri dolu doluydu
Almıştı sazı eline
"Cahşiti bese",
Diyordu
Ahh bir içten ki
Nasıl ağlamam
Nasıl yüregim yanmasın
O saz nasıl kırılmasın
O ses
Kurtalanda, Botan'da
Dersim'de nasıl yükselmesin
Nasıl...

13.11.1998

Institut kurde de Paris

Seni Çağırdım

Seni çağırdım
Türkülerin dilinde
17'lerin rüyasında
Acılar içerisindeyim
Gel derim
Yolum yakın
Kır çiçegim, bahar melegim
Nerdesin
Uzun oldu gelmedigin
Unutma derim
Damarımdaki kanım
Umudumdaki güneşimsin
dedikçe
Seni hep çağıracağım
Nede olsa yolum yakın
Gel
Hiç olmazsa
Bir defalık
Bir defalık
Hatırım olsun GEL.

22.06.2000

Institut kurde de Paris

Ağladınız mı hiç ?

Karanlık gecelerin uğultusunu
Uyur iken dinleyip ağladınız mı hiç
Yoksa yine yardan bir buse
Alıp da uyuya mı kaldınız
Mavi suların engin ufkunu
Tıpkı gelmezlerin ufku gibi
Ruhen aydınlatıcı ışınlarını
Acır gibi bakışlarını
Dalar iken seyrine gördünüz mü hiç?

Karşınızda aşılmaz görünen dağları
Göbeğinde uyuyan eşkiyaları
Ve üzerimize bir çığ gibi
Düşüveren kaya parçalarını
Yarığında kanayan gözlerini
Kar altı uçurumlarını
Düşünüpte ağladınız mı hiç?
Ben ağladım
Komşum bana
Çok gürültü var
Rahatsız oluyorum
Dedigindede ağladım
Ve daha nelere nelere
Ağlayacağım gibi

19.06.2000

Institut kurde de Paris

Karanlık Bir geceydi

Karanlık bir geceydi
Oturup siyaset tartıştığımızda
Bir içimlik cığarayı
Bir ömür gibi yüregine çektiğinde
Gözlerinde fıskıran bakışların
Güzel günlerin getirisiydi
Dostlarımızı yoldaşlarımızı
Almıştık yanlarımıza
Sessizce bizi dinliyorlardı
Ve ne olduysa
Hepsi kayıpoluverdi

Ayak darbeleriyle yıkılmıştım
Ellerim bağlıydı
Gözlerim kapalı kalmıştı
Zaten karanlık bir geceydi
Siyaseti tartıştığımızda
Seni yoklamıştım
Acılarımı avuçlarıma
Öfkemi dudaklarıma
Taşımıştım

Insan kurde de Paris

Duymak istiyordum sesini
Sesin olsun istiyordum
Sesime seslenen
Ve sesimi
O karanlık hücrede
Aydınlığa kavuşturacak
Sesin olsun istiyordum
Zaten karanlık bir geceydi
O SESİ
O SİYASETİ
Yitirdiğimde,

Gecelerin Aydınlığı

Gün batıma doğru
Yüregim sana doğru
Yıldızlar yörüngelerine
Kuşlar yuvalarına
Ay sana doğru
Ben sana doğru

Gün batımıdır
An be an yaşadığımız
Gökyüzü yanar gibi
Kızıl bir ekim sabahını andırıyor
Yeryüzündeki lanetlilere
İhanetçilere, uçkağıtçılara
Ve sanki hiçbirşey yokmuş gibi
Yaşayanlara
Güneş'in bu son öfkesidir
Yıldızlara bırakır yerini
Ay çobana
Oysa burada
Bir başkadır yıldızların doğuşu
Hüznü yüregime kavuşturmadan
Okyanusun çılgın büyüyle
Birleşirken müzik
Burada yaşamın adı değişiverirdi

Benim doğduğum yerlerde
Hergün ölüm
Hergün kan ve barut
Ve savaş çıgıllarıyla silkinmiş
Ölümün korkunç manzaraları
Ve güne gülekalmış can bebelerimin
Ve sonra köylerimizde, dağlarımızda
Yükselen ölüm bulutları...
Bırakır ardisıra
Binlerce donuk bakışları
Yağan yağmur değil
Zehir zemberek
Güne gülen bebem
Uyuya kalır
Ana kucağında
Uyuya kalır
Ağğ benim uyur iken
Gülen bebegim
Umuda uyur kalmış
Ya 17'sinde
Silaha sarılmış Özgür
Nuran , Fethi
Öpücükleri yüzlerinde

Henüz kurumamışken anacıklarının
Vurulmadılar mı bir sabah vakti
Peki ya Metin
Ya İrfan
Ya öbürleri
Benim doğduğum yerlerde
73 gün insanlar yemezmiş
zulmün böyleside varmış
Tam 73 gün
Dile kolay
Ölenler oldu
Öldürülenler
Sevdalıydılar yaşama
Kır çiçeklerine hasrettiler
Papatyalara ve özgür yarınlara
Görmeden gittiler
Arkalarında sevda dikili
Tarlalar bırakarak gittiler
İşte ben böyle bir yaşamdan geldim
Binlerce km uzaklıkta
Yüregimde acılarla geldim

Gecelerin aydınlığı buralarda çokçadır
Kaç zamandır bizde yokçadır

Senin Ay'la konuşmuşluğun oldu
Yıldızlarla gülmüşlüğün
Denizle şarkı söylemişliğin oldu
Dansa kalkmışlığın oldu
Ama bana ulaşmışlığın olmadı
Çünkü ben yine uzaklardaydım
Mezopotamya'daydım
Bilir misin oraları !
Benim oralarda
Yastığım kurşun torbasıydı
Yorganım mavzer namlusu
Döşegim topraktı,taştı
Çünkü bedenim ancak
Bu döşege sığabilirdi
Çünkü ben yıldızlar kadar çok
Ay kadar büyüktüm

Gecelerin aydınlığı sizde çokçadır
Kaç zamandır bizde yokçadır

Yinede biliyorum ki
Yüregimiz
Yarının kardeş dünyasına
Uzanan yolunda eşçedir
Bunu böyle bilesin
Ve öyle gelesin bana
Yani gün batıma
Yüregim sana
Yıldızlar yörüngelerine
Ay sana doğru
Ben sana doğru

31.04.1999

Vay benim belalı başım

Vay benim belalı başım
Hop oturan
Hop kalkan
Durduk yerde ağırın başım
Başka şey bilmez misin?
Bırakta düşünmeye vaktim olsun
Doğruluktan
Dostluktan
Güzellikten yana
Söyleyecek sözüm
Yaşanacak özüm olsun

Kimilere zaman tanımadılar
Şansları olmadı onların
O çok sevdikleri ülkesinde
Baş ağrısından başka dostları olmadı
İnsanların dili vardır
Konuşmak için
Oyunları, türküleri vardır
Destanları, hikayeleri vardır
Töreleri vardır
İnançları
Yarına taşıyacakları
Umutları
Okutacak çocukları vardır
Kendi dillerinde
Kendi ülkelerinde...
Bizse ihaneti yaşarız
Dillerimizde
Köşe bucak kaldık
Karanlıktayız gibi
Dilimiz vardır elbet
Ama
Sadece vardır
Dedem nenem
Birazda anam konuşmuştur
O kadar
Yarına koşan kızım için

Oğlum için
Dilimiz yok gibidir
Vay benim belalı başım
Bırakmadın dilimden yazayım
Yarım yamalak gibiyim
Bir bacağım bir kolumdan
Olmuş gibiyim
Hop oturan
Hop kalkan
Durduk yerde ağrıyan başım
Onların zamanları olmadı
Şanslarıda olmadı
'KARDEŞLER' dediler
Zındanda buldular kendilerini
'YOLDAŞLAR' dediler
İpte buldular
'İnsanlar ve GERÇEKLER' dediler
Torbada buldular kendilerini
Sürgüne gönderildiler
Onlar için sadece yasaklar vardı
Banka soymadılar
Teffecilik yapmadılar
Sillah tüccarlığını asla
Eroin satıp zehir saçmadılar

Devletli olup
İnsan vurmadılar
Yargılayacağız
Adalet önüne çıkaracağız
Diye
Genç kızlara tecavüz etmediler
Sadece düşündüler
Düşündüler
Ve
Düşündüklerini yazdılar
Belki birgün
Gür sesimizle
Berrak dilimizde
Bunları okuyacağız
Yüzlerce defa
Ama mutlaka okuyacağız

Vay benim belalı başım
Hop oturan
Hop kalkan
Durduk yerde ağrıyan başım
Bırakta bunları
Okuyacak vaktimiz olsun

De Gardaş

De Gardaş!

Niçin suskundur dilin

Konuşmak gelmez mi içinden

Bu sabah titrekti sesin

Korkularını gizleyemeyecek kadar titrek

Şimdi bakışların

Bu odada çıkar gibi

Uzak mı gittin

Ki

Duruşun

Dağ içi ateş

Senide

Benide

Hepimizide yakar gibi

De Gardaş

Demem için

İllada içmen mi gerekir

Institut kurde de Paris

Güvercin'im uçuyor mu ?

Güvercin'im uçuyor mu?
Yıllardır kanadı kırık
Çırpınır sevdasıyla
Beyaz katlarında
Bembeyaz bir umutla
Gözlerinde ışıkların ulaşılmaz dinginliği
Ayaklarında yılların bitkinliği
Ve bir parmağı çalınmış
Birinde diken batımı
Ölümü belkide gün bitimi
Adına barış dedigimiz
Güvercin'im uçuyor mu?

Kurşun sıkımıyla dalgalanan her kanadı
Sanki meydan okurcasına ölüme
Her vuruşu barışa
Karşı duruşudur zulmüne zalimin
Sıkmak ve daha çok sıkmak
Tüketmek degildir onları
Korkutmak degildir
Aksine yolu yakın kılmaktır özgürlüğe
Barış'a
Yani yıllardır hasret kaldığı
Ülkesine yetiştirmektir

02.03.1990

Institut kurde de Paris

Nazlı Bacım'a

Bire drttk
Baba ocağında
Yani dört kardeş
Birde sen
Nasıl severdik seni
Nede olsa birdin aramızda
Erkenci kuşlar gibi
Bir gün uçuverdin aramızda
Sonra bizlerde ayrıldık
Herbirimiz bir tarafa
Kimimiz Amed'de
Kimimiz Van'da
Kimi Almanya'da Fabrika'da işçi
Kimimiz Siirt'te okul'da
En zoruda senden olan uzaklığımızdı
O günleri bir daha yaşayabilsek!
Yani topumuz birarada
Babamız birdaha olmayacak
Anamız onsuz yaşayacak
Ama yregimizde
Yeri her zaman olacak

İlk tutukluluğu
Bende tanıdınız
Çok üzülmüştünüz biliyorum
Nede olsa ilkti
Sonra alışveriş birden
Sanki ikinci adresimiz oldu
O kapıdan herkes alındı içeriye
Kimi Baş'ı önünde
Diller'i değişmiş
Kaçınarak çıkıverdiler
O kapıdan
Bir daha dönmek üzere
Dostlarını,
Yoldaşlar'ını aramadan
Geriye bakmadan
Poyraz olupta gittiler
Anlatacakları birşeyleri
Kalmadı bunların
İnançlarını o kapıların ardına gömmüşlerdi
İhaneti taşımışlardı dışarı

Oysa senin anlatacağın
O kadar çok şeyin vardı ki
Karanlıkta
Elbette bırakamazdın
Zifri hücreleri,
İşkenceleri,
Sırtlanlar'ı, kan soyunu
İnsanlık onuru
Aşağılayacak kadar
Kudurganlaşan yüzleri
Karanlıkta elbette
Bırakamazdın
Aydınlığ'a taşımalıydın
Bunu gördüm sende
Gurur duydum
Koca bir dağ oldum
İçimde yılların birikimiyle
Patlamaya hazır koca bir Yanardağ

Bir Bildiride okumuştum
Tutukluydun
Çift canlıydın
Korkum bundandı
Görkü direncin
Beni nasıl yüreklendirmişti
Seni o an
Nasıl kucaklamak istemiştin
Ateş olmuş yanıyordum
Yakıyordum karanlıkları
Onur'unu
Elbette savunacaktın
Yalnız kendinin değil
Yurtlarından edilmiş Kürt kadınının
Gelinlik görmemiş kızlarımızın
Ve bugüne kadar susa kalmış
Mağdurların sesi olacaktın
Onun içindir ki seni yazmışlığım
Onun içindir ki seni özlemişliğim
Ve bunca uzaklığımda
Alın'da yüzlerce öpmüşlüğüm
Bire dört
Önceden vardı..

05.07.2000

Sizce nedir Şiir?

Sizce nedir Şiir?
Özlem,kavuşmamışlık
Kahrolası yabaneller
Kavga,direnmişlik
Barış,diretmişlik
Yakarış,görünmezlik
Yeniden doğuş,adsız
Ölüm,muradsız
İzdirap,bitmez şey
Ayrılık,olur şey
Beraberlik

Ve

Umut

Bir yerlerde varolmak
Halay'da, mesela
Mendil sallamak gibi
Saz'ın tellerinde
Hünerleşmek gibi
Ozan'ın dilinde

TÜRKÜLEŞMEK

Sizce nedir Şiir?
Yar'in Gözleri
Sevda dolu sözleri
Yalandan bir Aşk
Kara sevda

Çılgılık

Bahtsız bir Gelin
Renksiz bir Tablo
Fırçasız Ressam
Uçak'sız Pilot
Gemi'siz Tayfalar
Ve susuz Deryalar

Sizce nedir Şiir?
Kolumda Saat
Zamansız dönüşüm
Yarinsız gülüşüm
Ve sonrası
Hüzne dönüşüm
Zulamdaki çıplak resim
Raf'taki kitaplar
Gazete küpürleri
Karartılmış sayfaları
İşgaller
Kurtarılmamış rehineler
Ve bitmeyen savaşlar
Açlıklar, kuraklıklar, beyazlıklar
Zakkum

KAN ve GÜL

Sizce nedir Şiir?
Susuz bir bostan
Yağmur görmemiş toprak
Yapraksız ağaç
Dalsız meyva
Dikensiz gül
Sessiz bülbül
Asa'sız derviş
Biletsiz yolcu
Ray'sız tren
Ve
İnsansız

YURT

Sizce nedir Şiir?
Sorgusuz infaz
İnsaflı yargı
Mahkum
İdam öncesi gün
Son söylem
Pir Sultan gibi
Şeyhsaid
Koçgiri
Deniz gibi
17'sinde Erdal gibi
Mahir'ler, İbrahim'ler gibi
Onlar gibi yaşamak
ONURLAŞMAK

Sizce nedir Şiir?
İnşaatsız duvar işçisi
Baskısız matbaa
Kitapsız öğretmen
Okulsuz sınıf
Devamsız öğrenci
Notu çalınmış
Öfkesinde çılgına dönmüş gibi
Senaryosuz yönetmen
Dayağa hazır figüran
Umutsuz hasta
Cankurtaran
Doktor'lar, Hemşire'ler
Morg
Hazin bir son

Sizce nedir Şiir?
Nazım'ın hasreti
A.Arif'in Anadolu'su
Klara'nın kavgası
Kawa'nın isyanı
Yılmaz'ın duruşu
Newroz aydınlığı
Amed'in surları
Serhıldanları
Buğday sarısı çocukları
Zeytinalı Gerillaları
Öte yandan
Havan topları, Gülleler,
Tanklar

KAN BARUT ve NEFRET

Sizce nedir Şiir?
Deniz'in yükselişi
Gökyüzü mavisi
Kar yağışı
Yağmur suyu
Kaynağında kaçan Nehir
Güneş sarısı

Ay çiçeği
Çoban misali Kaval
Ayakkabısız Hemo
Evsiz Zere
Dilsiz Alo
Seçimsiz Muhtar
Çatısız Dam
Acımasız Av
Yada
Doktorsuz Gav

Sizce nedir Şiir?
Sonsuz bir Evren
Görülmemiş Gezegen
Piramidler
Gelin taşları
İnsan oyukları
Cinler

Periler

ve TANRILAR

Sizce nedir Şiir?
Koca bir kaya parçası
Patlamaya hazır Volkan
Himalaya dağlarında bir gün
Çılgın bir Amazon
Afrika'da Dans
Adsız bir çocuk
Bebesiz Anne
Vatansız Başkan
Atsız Süvari
Meydansız savaş
Piyon taşları
Kızılca bir şafak
Günün doğuşu veya batışı

Bir Roman'a kahraman olmak
Deprem olmak
Yeryüzüne düşmek
Kırkbin can almak
İki temmuz olmak
Sivas'ta yanmak
Dersimde vurulmak
Ağrı'da duyulmak
Hakkari'de yaşayan olmak
Ötesi,gelecegi ve
UMUD'u olmak

Sizce nedir Şiir?

Zeytin gözlü

Dağınık saçlı

Kürt kızı olmak

Berfin gibi

Kardelen çiçeği

Badem çiçeği

Mor Dut

Yekbun gibi

Dilan gibi

Delal'in inatı gibi

Suyun zelalı

Bese'nin direnişi gibi

Müebbet mahkumun

Sürü güdümünü

Özleyişi gibi

Bahçede çay demlemek gibi

ÖZGÜR olmak gibi

Sizce nedir Şiir?

Deniz üstü Martı,

Orman içi kuş

Çöl içi Deve

Yük yüklü Katır

Yarış anı At

Kurşunu peşinde Keklik

Petegi kırılmış Arı

Ocak başı Baykuş

Birde Leylek göçü

Ardı sıra

Sizce nedir Şiir?
Vietnam'da işgal
Hiroşima'da Atom
Halepçe'de Gaz
Bebegi koynunda YAZ
Sonsuz bir uyku
Yıkık bir Kom
Taranmış bir Sürü
Ve çaresiz Çoban
Heban'ı boş
Ayakları avuçlarında
Bir grup savaşı
Kardaki Buz
Hozatta'ki ayaz
ŞİİR ŞİİR ŞİİR

BENCEDE Şiir
Uzun uzadıya
Bir yaşamın kısaltılmış
Özüdür

Günüdür

Saatidir

Dakikasıdır

Saniyesidir

Kısacası
Bütün bunların bir güzel anlatımıdır
Bütün gerçeklerin
Bir güzel yazımıdır

25.04.1999

Hasret'im sana

Çok kalabalık düşündüğüm
İssız bir yerde buldum kendimi
Dönemedim geriye
Nasıl anlatayım ki
Yılların hasretiydi
Bende istedikleri
Kopardılar aldılar
Bilemedim
Nasıl bileyim ki

On yıl geçti
Hasret'im, derinden sana
Karanlıkta yaşadığım
Aydınlıkta kaybettiğim
Hasret'im
Sanki Güneşte kavrulmuş
Bir kafatası'yım
Bu yerlerde
Nasıl anlatayım ki

Seni bıraktığımda
Kar kaplıydı her yanın
Şimdi bahar vakti
Hasretin doruğa çıktığı gündür
Tıpkı sana özlem dolu
Yüklerim olduğu gibi
Nasıl çekeyimki
Burası bahar'da olsa
Mahşer öncesi gün gibi
Nasıl anlatıyım ki
Nasıl...

13.05.2000

Institut kurde de Paris

Karanlık çöker gibi

Akşam oluyor
Karanlık çöker gibi
Birazdan duvarlar yine dövülür
Kapılar kırılır
Camlar dökülür
Tehlike yanıbaşında
İçeri girer gibi
Bir karış ötemde
Dizlerim dokuz şiddetinde deprem
Tir tir titriyor
Elimde değil durduramıyorum
Gece ve
Zifri karanlık
Ne yapılır
Nereye kaçınır
Dam yıkılsa başıma
Temeli çürüktür derim
Ama nafile

Camdan girdiler
Kapıdan girdiler
Duvarlar delik deşik
Dışarısı zifri karanlık
Devriyeler çıkmış yola
Tank sesleri buradan duyuluyor
Gayri çocuklar dışarda kalmasın
Gecenin içinde kayıplar çoğalmasın
Emine ana yine tutuklanacak

Ayşe bacı yine tartaklanacak
Gittikleri hep aynı adres
Duydukları aynı ses
Sordukları aynı adres
Nerede o Eşkiyalar?
Nerede?
Ardından bir kahkaha
Bulacağız onları
Yakalayacağız diyorlardı
Ve bir gün
Gecenin bu vaktinde
Onları da gömeceğiz
Ruhunuz bile duymayacak
Kurşunlamayacağız
Ölümün sesi duyulmamalı
Diyorlardı
Poşetleyeceğiz
Ve bir gün
Gecenin bu vaktinde
Sizinle beraber
Evinizin tabanına gömeceğiz
Gömülü kaç poşetimiz var bilir misiniz?
Sıra sizinkilerde
Diyerekten içlerini döktüler !
Emine teyze ve Ayşe bacı
Gülerekten dinlediler
Noktası ve virgülü eksiksiz
Tekrarı ibaretten
Hep aynı hikayeyi

06.10.2000

Şekiller ve Çizgiler

Bugün gözlerim
Karşı duvara takıldı
Çizgiler, şekiller vardı
Bilemedim Resimler
Neydi bunlar?
Geçmişte günümüze kalan
Ve sonra silinmiş
Sildirilmiş
Bu resimler
veya şekiller
yani çizgiler

Kimbilir ne anlatmaktadırlar bize
Ezilmiş, üstleri boyalı
İçyüzleri örtünmüş, manasız gibi duran
egik
yanık
silik

Ve kırık çizgiler
yani şekiller
veya resimler

Hangi usta ellerden çıkmış
Bu anlaşılması zor resimler
veya gibileri
Kimbilir ne zorluklarla kazılmış
Çiviler mi kullanılmış
Çekiçler mi
Her gün biraz yontulmuş
Aylarca belki yıllarca
Çalışılmış
Emeklenmiş
Tamamlanmamış şekiller
veya resimler
yani çizgiler

Görüyorum ki bir At çizilmiş
ayağı kesik
Başında yeller esiyor
Al gerdanla süslenmiş,
kırmızısı var
yeşili az
ya sarısı!

Garibin biri onu seviyor
Yanı başında ayrılmıyor gibi
Ya ötekiler
Onlarda birşeyler anlatmak istiyorlar
Ama ben anlayamıyorum
Çünkü onlar
Silinmiş
Kırılmış
Çalınmış

Yokluğun derinliklerine
Gömülmüş gibiydiler

1985

Bu benim ilk ayrılığım

Bu benim ilk ayrılığımıdır
Belirtisi suratıma vurmuş
Güleç yüzüme
Derin üzüntüler
Ve sonsuz kederler kazımış
Bu benim ilk ayrılığımıdır

Bu benim ilk yakınmışlığımdır
Sağırlaşmış kulaklarımdan
Körleşmiş gibi
Gözbebeklerimden
Yıkıma uğramış harabe dişlerimden
Ve mideme inen her lokmanın
Yarattığı derin tahribatlarından
Ölmüşe terkedilmiş hücrelerimden
Yaşamı hünersiz kılan ellerimden
Yazıyı çirkinleştiren kalemelerimden
Bu benim ilk yakınmışlığımdır

16.06.1996

Institut kurde de Paris

Bir sende vardın

Bir heves bir arzu degildi
Bir Aşk
Bir sevginin doğuşuydu
Seninle konuşmuşluğum
Seninle buluşmuşluğum
Ve öylesine kısa
Öylesine derin

Şimdi bir gerçektir ayrılığımız
Beklemek umut etmek yok artık
Bak gidiyorsun
Bir ayağın eşikte
Belki düşlediğin gibi
Güneşli güzel günlere doğru
Hasretimdin, tutunmuş dalımdın
Öylece kaybolup giden
Bir sende vardın
Bir sen...

20.07.1986

Institut kurde de Paris

Bir garip sevda

Dostlarım seni sordular
Seni düşündüğümü
Bilir gibiydiler
Ellerin dokunamadığı
Dostlarımın açamadığı
O hayat dolu, sevgi dolu Bağımdan
Rüzgarların eştigi
Bir Sonbahar akşamıydı
Koparıp götürdüğün benden
Ve ben
Dostlarımdan gizli tuttum aşkı
Yine gizli tutmak için gözyaşlarımı
19 .12.1985

Institut kurde de Paris

O Gün Olacak

Bugün kelepemin zlecegi gün olacak
Bugün Zindan kapılarının sonuna kadar
Aılacağı gün olacak
Bugün yaralı geyigin yarasını saracağı
Kmesteki tavuğun kilometrelerce uaağı
ocuklu dşlerimizde yaşıyamadığımız
Ana kucağına oturacağımız gün olacak

Renklerin değişimini bugün yaşıyacağız
Tarih sayfalarının utanganlığını bugün yırtacağız
Haykırarak, kükreyerek
İnsanlık onuru olan
Boynumuzun borcu olan
Kürdistan devrimini
Yürekler dolusu türkülerle
Zılgıtlı, halaylı bugün yaşıyacağız

Gör yavrum
Nasıl değişecek roller
Ortadoğu nasıl değişecek
Yıllardır bataklıkta ıkaramadığımız
Söküpte kurutamadığımız
řu emperyalist bloku attığımızda
Yeşiller nasıl da geriye dönecek
Güller nasıl kızillaşacak
Kızlarımız sarıya
Sarılar kızılara nasıl da bürünecek
Dalga dalga yayılacak
Yıllarca diline
'sus' mühürü vurulmuş memurlar
Notu alınmış öğrenciler
Sokak sokak nasıl da haykıracaklar
Radyomdaki müzikler
Televizyonumdaki ekran nasıl değişecek
Gör yavrum
Bu bir tarihtir
Dünden bugüne ve bugünden yarına
Değişmesi gereken bir Tarih'tir bu
16.03.1993

Son bir İz

Bir şarkıydın dudaklarımdan düşmeyen
Ellerimde bir uçurtmaydın
Yüksekte inmeyen
Gözlerimde uzunca bir bakıştın
Yarıştın yıllarca bu etapta
Hep ilklere koştun, ilk sendin
İz'de bendim
Senden arka kalan
Son bir İz.....

30.04.2001

Institut kurde de Paris

Zaman bir hayli geç

Zaman bir hayli geç
Son bir yudum daha ek
Tıpkı lm yaarken
Aldığın son bir nefes gibi

Zaman bir hayli geç
Kalk yerinden gidelim
Bu mekanın bu köşesinde
Bize boşluk bırakmamışlar
Her yer dolu gibi
Dolan bir gölet olsa
Taan bir nehir
Biraz daha kalır
Yudumlarınız ya
Neysel !

Zaman bir hayli geç
Kalk yerinden gidelim
Be Adam!
Gözlerin bir kuraklığı
Başın bir öl andırıyor
Kalk yerinden gidelim
Düşünmeye gelmez
Bu mekanda
Düşüncenin suç
Suçun yargı
Yargının infaz
İnfazın lm olduğunu
Bilmez misin?
Bu mekan böyledir
Kural budur

Zaman bir hayli geç
Kalk artık
Ay ışığında yol almak
Ufukları yakınlaştırmaktır
Yarına sevdalanmaktır
Gül kokusuna varmaktır
Yar koynunda sabahlamaktır
Yürek yarem, baş belam
Kalk yerinden gidelim
Zaman bir hayli geç

Aydınlıktan bir parça istemez misin!
Gece vaktidir
Payına düşeni al
Tıpkı son bir yudum gibi
Sevdanı karanlıkta bırakma
Bak...
Yıllar geçti
Toplasan bu akşamı doldurmaz
Ay yarım kalmış
Bak...
Yıldızlar başına düşer gibi
Kalk yerinden gidelim
Be adam
Bu haline hiç birşey dayanmıyor
Yeter artık sık yumruğunu

28.07.1999

Institut kurde de Paris

Institut kurde de Paris

Institut kurde de Paris

A.Haydar Gurbüz, Dersim'in Pertek ilçesi Kumreş köyünde doğdu.Lise eğitiminin ardında Van 100.yıl Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde bir yıllık öğrenimi sonrası Diyarbakır E. tipi Cezaevinde yattı.Daha sonra okulu bırakmak zorunda kalan A.H.Gurbüz ailesi ve iki çocuğuyla birlikte 1990'dan itibaren yaşamını Almanya'da sürdürmektedir. Şiir'le uğraşı yıllar öncesi ve amatörcedir.Şiir'i;uzun uzadıya bir yaşamın kavgadaki özü,özgür yarınlarda yaşanacak eşitlik ve kardeşlik dünyasına haykıranların sözü olarak değerlendiriyor.